

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

► **C1** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

ze dne 19. listopadu 2008

o odpadech a o zrušení některých směrnic ◀

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3)

Opravena:

► **C1** Oprava, Úř. věst. L 99, 5.4.2012, s. 35 (2008/98/EC)

▼B▼C1**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES****ze dne 19. listopadu 2008****o odpadech a o zrušení některých směrnic**▼B**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽⁴⁾ stanoví právní rámec pro nakládání s odpady ve Společenství. Definuje klíčové pojmy, jako jsou odpady, využití a odstraňování odpadů, a zavádí základní požadavky pro nakládání s odpady, zvláště povinnost zařízení nebo podniků zabývajících se nakládáním s odpady získat povolení nebo registraci a povinnost členských států vypracovat plány pro nakládání s odpady. Dále stanoví hlavní zásady, jako je například povinnost nakládat s odpady takovým způsobem, aby to nemělo nepříznivý dopad na životní prostředí a lidské zdraví, podpora při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady a v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ požadavek, podle něhož náklady na odstraňování odpadů nese držitel odpadu, předchozí držitelé či výrobci výrobků, z nichž odpad vznikl.
- (2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁵⁾ vyzývá k vytvoření nových nebo ke změně stávajících právních předpisů o odpadech, včetně upřesnění rozdílu mezi odpady a materiály, které nejsou odpady, a k vytvoření opatření pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s odpadem, včetně stanovení cílů.
- (3) Ve sdělení Komise ze dne 27. května 2003 k tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci je zmíněna potřeba posouzení stávajících definic využití a odstraňování, potřeba zavedení obecně platné definice recyklace a potřeba diskuse o definici odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 229, 22.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. února 2007 (Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 135), společný postoj Rady ze dne 20. prosince 2007 (Úř. věst. C 71 E, 18.3.2008, s. 16) a postoj Evropského parlamentu ze dne 17. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 20. října 2008.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

▼B

- (4) Ve svém usnesení o výše uvedeném sdělení ze dne 20. dubna 2004 ⁽¹⁾ vyzval Evropský parlament Komisi, aby zvážila možnost rozšíření platnosti směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽²⁾ na oblast odpadů jako celek. Rovněž Komisi požádal, aby jasně odlišila využití a odstraňování odpadů a aby upřesnila rozlišení toho, co je a co není odpad.
- (5) Ve svých závěrech ze dne 1. července 2004 vyzvala Rada Komisi, aby předložila návrh na revizi některých aspektů směrnice 75/442/EHS, zrušené a nahrazené směrnicí 2006/12/ES, s cílem upřesnit rozlišení, co je a co není odpad, a rozdíl mezi využitím a odstraňováním.
- (6) Prvním cílem jakékoli odpadové politiky by měla být minimalizace nepříznivých účinků vzniku odpadů a nakládání s nimi na lidské zdraví a životní prostředí. Odpadová politika by měla rovněž usilovat o omezení používání zdrojů a upřednostňovat praktické uplatňování hierarchie odpadů.
- (7) Ve svém usnesení ze dne 24. února 1997 o strategii Společenství pro nakládání s odpadem ⁽³⁾ Rada potvrdila, že předcházení vzniku odpadů by mělo být hlavní prioritou nakládání s odpady a že opětovné použití a recyklace materiálů by měly být upřednostňovány před energetickým využíváním odpadů, pokud jsou těmi nejlepšími ekologickými možnostmi.
- (8) Proto je nezbytné revidovat směrnici 2006/12/ES s cílem upřesnit klíčové pojmy, jako jsou definice odpadu, využití a odstraňování, posílit opatření, která je nutno přijmout v zájmu předcházení vzniku odpadů, zavést přístup, který zohledňuje celý životní cyklus výrobků a materiálů, a nikoli jen fázi odpadu, a s cílem zaměřit se na snižování vlivu vzniku odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí, což povede ke zvýšení hospodářské hodnoty odpadu. Za účelem zachování přírodních zdrojů by dále mělo být podporováno využití odpadů a použití materiálů získaných využitím odpadu. V zájmu jasnosti a srozumitelnosti je třeba směrnicí 2006/12/ES zrušit a nahradit.
- (9) Vzhledem k tomu, že na většinu činností souvisejících s nakládáním s odpady se nyní vztahují právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí, je důležité, aby byla směrnice přizpůsobena tomuto přístupu. Důraz na cíle v oblasti životního prostředí stanovené v článku 174 Smlouvy by umožnil více se zaměřit na vliv vzniku odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí v průběhu celého životního cyklu zdrojů. Proto by měl být právním základem této směrnice článek 175.
- (10) Na movitý majetek, kterého se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit, nebo se od něho vyžaduje, aby se ho zbavil, je třeba s výhradou některých výjimek uplatňovat účinné a důsledné předpisy pro zpracování odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

⁽²⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice nahrazená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES (Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8).

⁽³⁾ Úř. věst. C 76, 11.3.1997, s. 1.

▼B

- (11) Stav odpadu nekontaminované vytěžené zeminy a jiných přírodních materiálů používaných na jiném místě, než kde byly vytěženy, by se měl posuzovat podle definice odpadu, ustanovení o vedlejších produktech nebo stavu, kdy odpad přestává být odpadem, podle této směrnice.
- (12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu ⁽¹⁾. Mimo jiné stanoví přiměřené kontroly týkající se sběru, přepravy, zpracování, využívání a odstraňování veškerých vedlejších produktů živočišného původu včetně odpadu živočišného původu, čímž zabraňuje tomu, aby tento odpad představoval riziko pro zdraví lidí a zvířat. Je proto třeba objasnit vztah k uvedenému nařízení, aby se vyloučením vedlejších produktů živočišného původu určených pro způsob využití, který se nepovažuje za činnost spojenou s odpady, z působnosti této směrnice zamezilo zdvojení předpisů.
- (13) S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování nařízení (ES) č. 1774/2002 je vhodné upřesnit oblast působnosti právních předpisů o odpadech a jejich ustanovení týkajících se nebezpečného odpadu, pokud jde o vedlejší produkty živočišného původu upravené nařízením (ES) č. 1774/2002. Pokud vedlejší produkty živočišného původu představují možná zdravotní rizika, je nařízení (ES) č. 1774/2002 příslušným právním nástrojem pro řešení těchto rizik a je třeba se vyhnout překrývání s právními předpisy o odpadech.
- (14) Klasifikace odpadu jako nebezpečného odpadu by měla vycházet mimo jiné z právních předpisů Společenství o chemických látkách, zejména pokud jde o klasifikaci nebezpečných přípravků, včetně hodnot koncentračních limitů použitých k tomuto účelu. Nebezpečný odpad by proto měl být regulován podle přísných specifikací s cílem zamezit vzniku nebo v co nejvyšší míře omezit případné nepříznivé účinky nevhodného nakládání s tímto odpadem na životní prostředí a lidské zdraví. Kromě toho je nezbytné zachovat systém, na jehož základě byly odpady a nebezpečné odpady klasifikovány v souladu se seznamem druhů odpadů, jak byl naposledy vytvořen rozhodnutím Komise 2000/532/ES ⁽²⁾, s cílem podpořit harmonizovanou klasifikaci odpadů a zajistit harmonizované určování nebezpečných odpadů v rámci Společenství.
- (15) Je nezbytné rozlišovat mezi předběžným skladováním odpadu určeného ke sběru, sběrem odpadu a skladováním odpadu určeného ke zpracování. Zařízení nebo podniky, při jejichž činnosti vzniká odpad, by neměly být považovány za subjekty zabývající se nakládáním s odpady a neměly by podléhat povinnosti získat povolení ke skladování svého odpadu před jeho sběrem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).

▼B

- (16) Předběžné skladování odpadu v rámci definice sběru je chápáno jako skladování do okamžiku sběru v zařízeních, kde jsou odpady umístěny za účelem jejich přípravy k další přepravě s cílem jejich využití nebo odstranění na jiném místě. Vzhledem k cíli této směrnice by se mělo rozlišovat mezi předběžným skladováním odpadu do okamžiku sběru a skladováním odpadu do okamžiku zpracování, a to podle druhu odpadu, jeho objemu a délky skladování a cíle sběru. Toto rozlišení by měly provádět členské státy. Na skladování odpadů před využitím po dobu tří let nebo déle a na skladování odpadů před jejich odstraněním po dobu jednoho roku nebo déle se vztahuje směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾.
- (17) Systémy sběru odpadů, které nejsou prováděny na profesionálním základě, by neměly podléhat registraci, neboť představují nižší riziko a přispívají k oddělenému sběru odpadů. Příkladem těchto systémů je sběr nepoužitelných léčiv prováděný lékárnami, systémy zpětného odběru spotřebního zboží v obchodech a kolektivní sběr odpadu ve školách.
- (18) Tato směrnice by měla obsahovat definice předcházení vzniku, opětovného použití, přípravy na opětovné použití a recyklace za účelem upřesnění rozsahu těchto pojmů.
- (19) Definice využití a odstraňování odpadů musí být upraveny s cílem zajistit jasné odlišení těchto dvou pojmů, a to na základě skutečného rozdílu v jejich dopadu na životní prostředí nahrazením přírodních zdrojů v hospodářství a s uznáním možného přínosu, jež využívání odpadů jako zdroje má pro životní prostředí a lidské zdraví. Mimo to lze vypracovat pokyny v zájmu objasnění případů, kdy je obtížné použít toto odlišení v praxi nebo kdy klasifikace určité činnosti jako využití neodpovídá skutečnému dopadu tohoto způsobu nakládání na životní prostředí.
- (20) Tato směrnice by měla rovněž upřesňovat, kdy je spalování pevného komunálního odpadu energeticky účinné a lze je považovat za způsob využití.
- (21) Způsoby odstraňování odpadů spočívající ve vypouštění do moří a oceánů včetně ukládání do mořského dna jsou rovněž upraveny mezinárodními úmluvami, a to zejména Úmluvou o předcházení znečišťování moří ukládáním odpadů a jiných látek, podepsanou 13. listopadu 1972 v Londýně, a protokolem k ní z roku 1996 ve znění z roku 2006.
- (22) Nemělo by docházet k nejasnostem, pokud jde o různá hlediska definice odpadu, a případně by měly být použity vhodné postupy na vedlejší produkty, které nejsou odpady, na jedné straně, nebo na odpady, které přestávají být odpady, na straně druhé. Tato směrnice by za účelem upřesnění některých hledisek definice odpadů měla objasnit:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

- kdy jsou látky nebo předměty, které vznikly při výrobním procesu, jehož prvotním účelem není výroba těchto látek nebo předmětů, vedlejším produktem a nikoli odpadem. Rozhodnutí, že látka není odpadem, může být přijato pouze na základě koordinovaného přístupu, který bude pravidelně aktualizován, a pokud je to v souladu s ochranou životního prostředí a lidského zdraví. Je-li využití vedlejšího produktu povoleno na základě environmentálního povolení nebo obecných předpisů v oblasti životního prostředí, mohou toho členské státy využít jako nástroje pro rozhodnutí o tom, že se nepředpokládá výskyt žádných celkových nepříznivých účinků na životní prostředí nebo lidské zdraví; předměty nebo látky jsou považovány za vedlejší produkty pouze tehdy, jsou-li splněny určité podmínky. Vzhledem k tomu, že vedlejší produkty patří do kategorie výrobků, musí jejich vývoz splňovat požadavky příslušných právních předpisů Společenství;
 - kdy určité odpady přestávají být odpady, a to stanovením kritérií vymezujících, kdy odpad přestává být odpadem, jež poskytují vysokou úroveň ochrany životního prostředí a představují přínos z hlediska životního prostředí i z ekonomického hlediska; mezi případné kategorie odpadu, pro něž by měly být vypracovány podmínky a kritéria vymezující okamžik, kdy „odpad přestává být odpadem“, patří mimo jiné stavební a demoliční odpady, některé popílky a strusky, kovový odpad, kamenivo, pneumatiky, textil, kompost, odpadní papír a sklo. Pro účely dosažení stavu, kdy odpad přestává být odpadem, může způsob využití spočívat v jednoduché kontrole odpadu za účelem ověření, zda splňuje kritéria, podle nichž již přestává být odpadem.
- (23) Za účelem ověření nebo vypočítání toho, zda jsou splněny cíle využití a recyklace stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech ⁽¹⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností ⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽³⁾, a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech ⁽⁴⁾, jakož i dalších příslušných právních předpisech Společenství, by mělo být množství odpadu, který přestal být odpadem, považováno za recyklovaný nebo využitý odpad, pokud jsou splněny požadavky na recyklaci nebo využití stanovené v těchto právních předpisech.
- (24) Komise může za účelem zvýšení jistoty a větší důslednosti přijmout na základě definice odpadu pokyny pro vymezení určitých případů, v nichž se látky nebo předměty stávají odpadem. Tyto pokyny mohou být formulovány mimo jiné pro elektrická a elektronická zařízení a vozidla.
- (25) Je vhodné rozdělit náklady takovým způsobem, aby odrážely skutečné environmentální náklady spojené se vznikem odpadů a s nakládáním s nimi.
- (26) Zásada „znečišťovatel platí“ je hlavní zásadou na evropské i mezinárodní úrovni. Původce odpadu a držitel odpadu by měli s odpadem nakládat způsobem, který zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

▼B

- (27) Zavedení rozšířené odpovědnosti výrobce v této směrnici je jedním z prostředků na podporu navrhování a výroby zboží, jež plně zohledňují a zjednodušují účinné využívání zdrojů během celého jejich životního cyklu, včetně jejich opravy, opětovného použití, demontáže a recyklace, aniž by to ohrozilo volný pohyb zboží na vnitřním trhu.
- (28) Tato směrnice by měla pomoci EU přiblížit se „recyklační společnosti“, a to prostřednictvím úsilí o zamezení vzniku odpadů a o využívání odpadu jako zdroje. Zejména šestý akční program Společenství pro životní prostředí vyzývá k opatřením zaměřeným na zajištění třídění, sběru a recyklace prioritních toků odpadu. V souladu s tímto cílem a jako prostředek k usnadnění a zlepšení možností jejich využití by měly být odpady sbírány odděleně, je-li to proveditelné z technického, environmentálního a hospodářského hlediska až do okamžiku, než se pro ně uplatní jejich využití, jež přináší celkově nejlepší výsledek pro životní prostředí. Členské státy by měly podporovat třídění nebezpečných složek z různých toků odpadů, je-li to nezbytné, s cílem dosáhnout environmentálně šetrného nakládání s odpady.
- (29) V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a cílem vytvoření recyklační společnosti by měly členské státy podporovat používání recyklovatelného materiálu, např. recyklovatelného papíru, a pokud je to možné, neměly by podporovat skládkování nebo spalování těchto recyklovatelných materiálů.
- (30) Za účelem uplatňování zásady obezřetnosti a zásady prevence zakotvených v čl. 174 odst. 2 Smlouvy je nezbytné stanovit pro nakládání s odpady v rámci Společenství obecné environmentální cíle. Je třeba, aby Společenství a členské státy vytvořily na základě těchto zásad rámec pro předcházení vzniku, omezení a pokud možno úplné vyloučení zdrojů znečištění nebo obtěžujících jevů, a to přijetím opatření, která by vylučovala známá rizika.
- (31) Hierarchie způsobů nakládání s odpady stanoví pořadí priorit toho, co obecně představuje nejlepší celkovou volbu z hlediska životního prostředí v rámci právních předpisů a politiky v oblasti nakládání s odpady, nicméně u zvláštních toků odpadů může být nutná odchylka od této hierarchie, pokud je to odůvodněno mimo jiné technickou proveditelností, hospodářskou životaschopností a ochranou životního prostředí.
- (32) K tomu, aby se Společenství jako celek stalo soběstačným v oblasti odstraňování odpadů a ve využívání smíšeného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech a aby se členské státy přiblížily tomuto cíli i jednotlivě, je nezbytné přijmout opatření k vytvoření sítě spolupráce, pokud jde o zařízení na odstraňování odpadů a zařízení pro využití smíšeného komunálního dopadu sebraného v soukromých domácnostech, a to rovněž s ohledem na zeměpisné podmínky a na potřebu specializovaných zařízení pro některé druhy odpadů.

▼B

- (33) Pro účely nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽¹⁾ zůstává směsný komunální odpad, jak je uveden v čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení, směsným komunálním odpadem i v případě, že byl jako odpad zpracován postupem, který podstatným způsobem nezměnil jeho vlastnosti.
- (34) Je důležité, aby byl nebezpečný odpad označen v souladu s mezinárodními normami a s normami Společenství. Je-li však tento odpad sbírán odděleně z domácností, nemělo by to vést k tomu, aby domácnosti byly povinny vyplňovat požadovanou dokumentaci.
- (35) V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a za účelem snížení emisí skleníkových plynů pocházejících z odpadu na skládkách je důležité usnadnit oddělený sběr a vhodné zpracování biologického odpadu za účelem vytvoření ekologicky bezpečného kompostu a dalších materiálů vytvořených z biologického odpadu. Po posouzení nakládání s biologickým odpadem Komise případně předloží návrh legislativního opatření.
- (36) Lze přijmout minimální technické normy pro činnosti při zpracování odpadu, na něž se nevztahuje směrnice 96/61/ES, pokud je zjevné, že by to bylo přínosné z hlediska ochrany lidského zdraví a životního prostředí a pokud by koordinovaný přístup k provádění směrnice zajišťoval ochranu lidského zdraví a životního prostředí.
- (37) Je nezbytné dále upřesnit rozsah a obsah povinnosti plánovat nakládání s odpady a zapojit do tohoto procesu vytváření nebo revizí těchto plánů nakládání s odpady i potřebu brát ohled na dopad, který má vznik odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí. Současně by se měl brát ohled na případné požadavky týkající se plánů nakládání s odpady v souladu s článkem 14 směrnice 94/62/ES a na strategii pro omezení biologicky rozložitelných odpadů ukládaných na skládku podle článku 5 směrnice 1999/31/ES.
- (38) Členské státy mohou ve vztahu k některým původcům odpadu uplatnit environmentální povolení nebo obecné předpisy v oblasti životního prostředí, aniž by to ohrozilo řádné fungování vnitřního trhu.
- (39) Podle nařízení (ES) č. 1013/2006 mohou členské státy přijímat nezbytná opatření s cílem zabránit přepravě odpadu, která není v souladu s jejich plány pro nakládání s odpady. Odchylně od uvedeného nařízení je členským státům povoleno omezit přepravu odpadů určených ke spálení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu, nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž odporuje jejich vnitrostátním plánům pro nakládání s odpady. Uznává se, že některé členské státy nemusí být schopny na svém území vytvořit síť zahrnující celou škálu zařízení ke konečnému využití odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

▼B

- (40) S cílem zlepšit způsob předcházení vzniku odpadů v členských státech a usnadnit šíření osvědčených postupů v této oblasti je nezbytné posílit ustanovení o předcházení vzniku odpadů a zavést požadavek, aby členské státy vypracovaly programy pro předcházení vzniku odpadů, přičemž se zaměří na hlavní dopady na životní prostředí a zohlední celý životní cyklus výrobků a materiálů. Cílem těchto opatření by měla být snaha o zrušení závislosti mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů. Zúčastněné subjekty i široká veřejnost by měly mít v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí⁽¹⁾ příležitost podílet se na vypracovávání těchto programů a po jejich vypracování by k nim měly mít přístup. Mělo by být dále rozpracováno předcházení vzniku odpadů a cíle, směřující ke zrušení vazby mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů, což by mělo vhodně zahrnovat omezení nepříznivých vlivů odpadů a množství vyprodukovaného odpadu.
- (41) Za účelem přiblížení se k evropské recyklační společnosti s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů by měly být stanoveny cíle, pokud jde o přípravu na opětovné použití a recyklaci odpadů. Členské státy přistupují různým způsobem ke sběru odpadu z domácností a odpadu podobné povahy a podobného složení. Je proto vhodné, aby tyto cíle zohledňovaly různé způsoby sběru v různých členských státech. Druhy odpadů jiného původu podobné odpadu z domácností zahrnují odpad uvedený v položce 20 seznamu stanoveného rozhodnutím Komise 2000/532/ES.
- (42) Při dosahování cílů předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi mohou hrát klíčovou úlohu hospodářské nástroje. Odpad má často hodnotu jako zdroj a další uplatňování hospodářských nástrojů může maximalizovat jeho přínos, pokud jde o životní prostředí. Mělo by tedy být prosazováno používání těchto nástrojů na příslušné úrovni, přičemž se zdůrazňuje, že rozhodnutí o používání těchto nástrojů mohou učinit jednotlivé členské státy.
- (43) Některá ustanovení týkající se nakládání s odpady uvedená ve směrnici Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech⁽²⁾ by měla být pozměněna, aby se odstranila obsoletní ustanovení a zlepšila se srozumitelnost textu. V zájmu zjednodušení právních předpisů Společenství by měla být začleněna do této směrnice. V zájmu objasnění fungování zákazu směšování odpadů stanoveného ve směrnici 91/689/EHS a v zájmu ochrany životního prostředí a lidského zdraví by navíc měly být výjimky ze zákazu směšování odpadů v souladu s nejlepší dostupnou technikou definovanou ve směrnici 96/61/ES. Směrnice 91/689/EHS by proto měla být zrušena.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20.

▼B

- (44) V zájmu zjednodušení právních předpisů Společenství a s ohledem na přínos pro životní prostředí by do této směrnice měla být začleněna příslušná ustanovení směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽¹⁾ a směrnice 75/439/EHS by měla být proto zrušena. Nakládání s odpadními oleji by mělo být v souladu s pořadím priorit hierarchie způsobů nakládání s odpady a přednost by měla být dána možnostem, jež představují celkově nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí. Tříděný sběr odpadních olejů nadále zůstává významnou součástí řádného nakládání s nimi a předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí v případě jejich nesprávného odstranění.
- (45) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, jež se v případě porušení této směrnice uloží fyzickým a právníkům osobám odpovědným za nakládání s odpady, například původcům odpadu, jeho držitelům, zprostředkovatelům, obchodníkům, přeprávcům a subjektům zajišťujícím sběr, zařízení nebo podnikům, které zpracovávají odpady a provozují systémy nakládání s odpady. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí ⁽²⁾, mohou členské státy rovněž přijmout opatření pro vymáhání nákladů spojených s nedodržováním a opatření pro nápravu.
- (46) Opatření nezbytná k provádění této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (47) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení kritérií v řadě otázek, jako jsou například podmínky, za nichž je předmět považován za vedlejší produkt, stav, kdy odpad přestává být odpadem, a vymezení odpadu, který je považován za nebezpečný, jakož i k přijetí podrobných pravidel, kterými se stanoví způsoby uplatňování a výpočtu při ověřování dodržování recyklačních cílů stanovených v této směrnici. Dále je třeba zmocnit Komisi k úpravám příloh v závislosti na technickém a vědeckém pokroku a ke stanovení použití vzorce pro zařízení pro spalování uvedeného v příloze II v položce R1. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (48) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁴⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

- (49) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany životního prostředí a lidského zdraví, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho může být z důvodu rozsahu nebo účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým vlivům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání.

Článek 2

Vynětí z oblasti působnosti

1. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty:
 - a) plynné emise vypouštěné do ovzduší;
 - b) půda (*in situ*) včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou;
 - c) nekontaminovaná zemina a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen;
 - d) radioaktivní odpady;
 - e) vyřazené výbušniny;
 - f) exkrementy, pokud nejsou zahrnuty do odst. 2 písm. b), sláma a jiné přírodní látky pocházející ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství, lesnictví nebo k výrobě energie z této biomasy prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví;

▼B

2. Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství:

- a) odpadní vody;
- b) vedlejší produkty živočišného původu, včetně zpracovaných výrobků, upravené nařízením (ES) č. 1774/2002 kromě těch, které jsou určeny ke spalování, skládování nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování;
- c) mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrcených za účelem eradikace nákazy zvířat, a která jsou odstraněna v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002;
- d) odpady vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu ⁽¹⁾.

3. Aniž by byly dotčeny povinnosti podle příslušných právních předpisů Společenství jsou sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha a rekultivace půdy vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud je prokázáno, že sedimenty nejsou nebezpečné.

4. Zvláštní pravidla pro jednotlivé případy nebo doplňující pravidla k pravidlům této směrnice pro nakládání s jednotlivými druhy odpadů mohou být stanovena zvláštními směnicemi.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 2) „nebezpečným odpadem“ odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;
- 3) „odpadními oleji“ jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, jako jsou například upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje, mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje;
- 4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, restaurací, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;
- 5) „původcem odpadu“ jakákoliv osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady (prvotní původce odpadu), nebo osoba, která provádí předzpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;
- 6) „držitelem odpadu“ původce odpadu nebo fyzická či právnická osoba, která má tyto odpady v držení;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.

▼B

- 7) „obchodníkem“ podnik, který jedná na vlastní odpovědnost, když odpady nakupuje a následně prodává, včetně obchodníků, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
- 8) „zprostředkovatelem“ podnik, který zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
- 9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;
- 10) „sběrem“ shromažďování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
- 11) „tříděným sběrem“ sběr, kdy je tok odpadů oddělen podle druhu a povahy odpadu s cílem usnadnit specifické zpracování;
- 12) „předcházením vzniku“ opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo výrobek staly odpadem, která omezují:
 - a) množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo prodloužením životnosti výrobků;
 - b) nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví nebo
 - c) obsah škodlivých látek v materiálech a výrobcích;
- 13) „opětovným použitím“ jakýkoliv postup, kterým jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity pro tentýž účel, pro který byly původně určeny;
- 14) „zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
- 15) „využitím“ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden nevycházející seznam způsobů využití;
- 16) „přípravou k opětovnému použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že jsou výrobky nebo čisti výrobků, které se staly odpady, upraveny tak, že budou opětovně použity bez dalšího předzpracování;
- 17) „recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
- 18) „regenerací odpadních olejů“ jakákoliv recyklace, jejímž prostřednictvím je možné rafinací odpadních olejů vyrábět základové oleje, zejména odstraněním znečišťujících látek, oxidačních produktů a přísad obsažených v těchto olejích;

▼B

- 19) „odstraněním“ jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako vedlejší důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden nevyčerpávající seznam způsobů odstraňování;
- 20) „nejlepšími dostupnými technikami“ nejlepší dostupné techniky stanovené v čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES.

*Článek 4***Hierarchie způsobů nakládání s odpady**

1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) recyklace,
- d) jiné využití, například energetické využití, a
- e) odstranění.

2. Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení se od hierarchie, je-li to odůvodněno zohledňováním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.

Členské státy zajistí, že vypracování právních předpisů o odpadech a odpadových politik bude představovat zcela transparentní proces, který bude dodržovat pravidla vnitrostátního plánování ohledně konzultací a zapojení občanů a zainteresovaných subjektů.

Členské státy v souladu s články 1 a 13 zohlední obecné zásady ochrany životního prostředí, a to zásadu předběžné opatrnosti a udržitelnosti, technickou proveditelnost a hospodářskou životaschopnost, ochranu zdrojů i celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a hospodářské a sociální dopady.

*Článek 5***Vedlejší produkty**

1. Látku nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba tohoto předmětu, lze považovat za vedlejší produkt a nikoliv za odpad podle čl. 3 bodu 1 pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) další využití látky nebo předmětu je jisté;
- b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
- c) výroba látky nebo předmětu je nedílnou součástí výrobního procesu a
- d) další využití je zákonné, tj. látka nebo předmět splňují všechny příslušné požadavky, pokud jde o výrobek, životní prostředí a ochranu zdraví u konkrétního použití a nepovedou k celkovým nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

▼B

2. Na základě podmínek stanovených v odstavci 1 je možné přijmout opatření, kterými se stanoví kritéria, jež musí být splněna k tomu, aby konkrétní látka nebo předmět mohly být považovány za vedlejší produkt a nikoli odpad, jak je uvedeno v čl. 3 bodu 1. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

*Článek 6***Stav, kdy odpad přestává být odpadem**

1. Některé zvláštní druhy odpadu přestávají být odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1, pokud byly předmětem některého způsobu využití, včetně recyklace, a splňují zvláštní kritéria, která budou vypracována v souladu s těmito podmínkami:

- a) látka nebo předmět se běžně využívají ke konkrétním účelům;
- b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;
- c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výroby; a
- d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

Kritéria zahrnují podle potřeby limitní hodnoty pro znečišťující látky a zohledňují jakékoli možné nepříznivé dopady látky nebo předmětu na životní prostředí.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, která se týkají přijetí kritérií uvedených v odstavci 1 a kterými se vymezuje odpad, na něž se tato kritéria použijí, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2. Měla by být zvažena zvláštní kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, mj. alespoň pro kamenivo, papír, sklo, kovy, pneumatiky a textil.

3. Odpad, který přestává být odpadem podle odstavce 1 a 2, přestává být odpadem též pro účely cílů využití a recyklace stanovených ve směrnicích 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES a 2006/66/ES a dalších příslušných právních předpisech Společenství, pokud jsou splněny požadavky na recyklaci nebo využití stanovené v těchto právních předpisech.

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Společenství postupem uvedeným v odstavci 1 a 2, mohou členské státy v jednotlivých případech rozhodnout, zda určitý odpad přestal být odpadem, s přihlédnutím k platné judikatuře. Tato rozhodnutí oznámí Komisi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ v případech, kdy to tato směrnice požaduje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

▼B*Článek 7***Seznam odpadů**

1. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, týkající se aktualizace seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím 2000/532/ES, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2. Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznamená, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.

2. Členský stát může považovat odpady za nebezpečné odpady, pokud, přestože nejsou uvedeny na tomto seznamu odpadů, vykazují jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi. Uvede je ve zprávě podle čl. 37 odst. 1 a poskytne Komisi veškeré příslušné informace. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

3. Pokud členský stát prokáže, že konkrétní druh odpadu, který je uveden na seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností uvedených v příloze III, může tento odpad považovat za nikoliv nebezpečný odpad. Členský stát neprodleně oznámí tyto případy Komisi a poskytne Komisi nezbytné doklady. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

4. Změna klasifikace nebezpečných odpadů odpady nikoliv nebezpečné nesmí být dosažena ředěním a směřováním odpadů se záměrem snížit původní koncentrace nebezpečných látek na úroveň pod hranicí označení odpadu za nebezpečný.

5. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, týkající se revize seznamu za účelem rozhodnutí o jeho úpravě podle odstavců 2 a 3, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

6. Členské státy smí za nikoliv nebezpečný odpad považovat odpad, který je v souladu se seznamem odpadů podle odstavce 1.

7. Komise zajistí, aby byl seznam odpadů a každý jeho přezkum v náležitém souladu se zásadou jasnosti, srozumitelnosti a dostupnosti pro uživatele, zejména pro malé a střední podniky.

KAPITOLA II OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 8

Rozšířená odpovědnost výrobce

1. S cílem posílit předcházení vzniku odpadů, jejich opětovné použití, recyklaci a jiné využití odpadů mohou členské státy přijmout legislativní nebo nelegislativní opatření k zajištění toho, aby se na všechny fyzické nebo právnické osoby, které profesionálně vyvíjejí, vyrábějí, zpracovávají, upravují, prodávají nebo dovážejí výrobky (výrobci výrobků) vztahovala rozšířená odpovědnost výrobce.

Tato opatření mohou zahrnovat přijímání vrácených výrobků a odpadu, který zůstává po použití těchto výrobků, jakož i následné nakládání s odpadem a finanční odpovědnost za tyto činnosti. Tato opatření mohou rovněž zahrnovat povinnost poskytnout veřejně dostupné informace týkající se rozsahu, v jakém je výrobek opětovně použitelný a recyklovatelný.

2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu návrhů výrobků s cílem snížit jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh takových výrobků, které jsou vhodné pro více použití, jsou trvanlivé po technické stránce a poté, co se stanou odpadem, jsou vhodné pro řádné a bezpečné využití a odstranění, která jsou šetrná k životnímu prostředí.

3. Při uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce členské státy zohledňují technickou proveditelnost a ekonomickou životaschopnost a celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a společnost, přičemž berou v úvahu nezbytnost zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

4. Uplatňováním rozšířené odpovědnosti výrobce není dotčena odpovědnost za nakládání s odpady stanovená v čl. 15 odst. 1 ani stávající právní předpisy týkající se jednotlivých toků odpadů a konkrétních výrobků.

Článek 9

Předcházení vzniku odpadů

Komise po konzultaci všech zúčastněných subjektů předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávy s případnými návrhy opatření nezbytných k podpoře preventivních opatření a k provádění programů předcházení vzniku odpadů podle článku 29, které zahrnují:

- a) do konce roku 2011 průběžnou zprávu o vývoji tvorby odpadů a rozsahu předcházení vzniku odpadů, včetně formulace politiky ekodesignu výrobků, která by se zabývala jak vznikem odpadů, tak přítomností nebezpečných látek v odpadech, a to s ohledem na podporu technologií zaměřených na trvanlivé, opětovně použitelné a recyklovatelné výrobky,

▼B

- b) do konce roku 2011 formulace akčního plánu pro další podpůrná opatření na evropské úrovni, jejichž cílem by bylo zejména změnit současné chování spotřebitelů,
- c) do konce roku 2014 stanovení cílů předcházení vzniku odpadů a zrušení jeho závislosti na hospodářském růstu do roku 2020, založené na nejlepších dostupných postupech, včetně případné revize ukazatelů uvedených v čl. 29 odst. 4.

*Článek 10***Využití**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby byly pro odpad uplatněny způsoby využití podle článků 4 a 13.
2. Pokud je to nezbytné pro soulad s odstavcem 1 a pro usnadnění nebo zlepšení využití, sběr odpadu se provádí odděleně, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí, a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jiným materiálem s odlišnými vlastnostmi.

*Článek 11***Opětovné použití a recyklace**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu opětovného použití výrobků a činností úpravy za účelem opětovného použití, zejména tvorbou a podporou sítí pro opravy a opětovné použití, využíváním ekonomických nástrojů, kritérií pro veřejné zakázky, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a schválí za tímto účelem systémy tříděného sběru, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí a je-li to nutné pro zaručení nezbytných norem kvality pro příslušná odvětví zabývající se recyklací.

S výhradou čl. 10 odst. 2 bude do roku 2015 stanoven tříděný sběr přinejmenším pro odpady z: papíru, kovu, plastu a skla.

2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropské recyklační společnosti s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů:

- a) zvýšit do roku 2020 nejméně na 50 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace alespoň u odpadů z materiálů, jako jsou papír, kov, plast a sklo, pocházejících z domácností a případně odpady jiného původu, pokud jsou tyto toky odpadů podobné odpadům z domácností;
- b) zvýšit do roku 2020 nejméně na 70 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití, včetně zásypů, při nichž jsou jiné materiály nahrazeny odpadem, u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů s výjimkou v přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04.

▼B

3. Komise přijme podrobná pravidla, kterými se stanoví způsoby uplatňování a výpočtu pro ověřování dodržování cílů stanovených v odstavci 2 tohoto článku s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů ⁽¹⁾. Tato pravidla mohou zahrnovat přechodná období pro členské státy, které v roce 2008 recyklovaly méně než 5 % v některé z kategorií uvedených v odstavci 2. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2 této směrnice.

4. Nejpozději ke dni 31. prosince 2014 Komise přezkoumá opatření a cíle stanovené v odstavci 2, a to za účelem případného posílení cílů a možného stanovení cílů pro další druhy odpadů. Zpráva Komise spolu s případnými návrhy bude zaslána Evropskému parlamentu a Radě. Ve své zprávě Komise zohlední příslušné environmentální a sociální dopady stanovení cílů.

5. Členské státy informují v souladu s článkem 37 jednou za tři roky Komisi o svých záznamech týkajících se plnění cílů. V případě nesplnění těchto cílů musí zpráva obsahovat důvody tohoto nesplnění a opatření, která hodlá dotýčný členský stát přijmout v zájmu splnění těchto cílů.

*Článek 12***Odstranění**

Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.

*Článek 13***Ochrana lidského zdraví a životního prostředí**

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

- a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;
- b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a
- c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.

*Článek 14***Náklady**

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ musí náklady spojené s nakládáním s odpady nést prvotní původce odpadu, nebo současný či předchozí držitel odpadu.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady musí částečně nebo plně nést výrobce výrobků, z něhož se stal odpad, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, 9.12.2002, s. 1.

KAPITOLA III NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Článek 15

Odpovědnost za nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby odpad nechal zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13.

2. Je-li odpad přepravován za účelem předběžného zpracování od prvotního původce nebo držitele k jedné z fyzických nebo právnických osob uvedených v odstavci 1, odpovědnosti za provedení úplného využití nebo odstranění odpadu se zpravidla nepřenáší.

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, členské státy mohou upřesnit podmínky odpovědnosti a rozhodnout, ve kterých případech má nést odpovědnost za celý zpracovatelský řetězec prvotní původce nebo ve kterých může být odpovědnost rozdělena mezi původce a držitele nebo přenesena na subjekty zpracovatelského řetězce.

3. Členské státy mohou rozhodnout v souladu s článkem 8, že odpovědnost za zajištění nakládání s odpady má nést částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož se stal odpad, a že tuto odpovědnost sdílí i distributoři tohoto výrobku.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s ustanoveními článku 13.

Článek 16

Zásady soběstačnosti a blízkosti

1. Členské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.

Odchylně od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů mohou členské státy za účelem ochrany své sítě omezit přepravu odpadů určených ke spalení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by v důsledku této přepravy musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž není v souladu s jejich národními plány pro nakládání s odpady. Členské státy oznámí tato rozhodnutí Komisi. Členské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze země s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006.

▼B

2. Tato síť je vytvořena tak, aby Společenství jako celku umožnila dosáhnout soběstačnosti v oblasti odstraňování i využití odpadů uvedených v odstavci 1 a aby členské státy mohly k tomuto cíli směřovat jednotlivě, s ohledem na zeměpisné podmínky nebo na potřebu specializovaných zařízení pro určité druhy odpadů.

3. Síť rovněž umožňuje, aby se odpad odstraňoval nebo aby se odpad uvedený v odstavci 1 využíval v některém z nejbližších vhodných zařízení za použití co nejvhodnějších metod a technologií s cílem zajistit vysoký stupeň ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

4. Zásady blízkosti a soběstačnosti neznamenalí, že každý členský stát musí mít všechna konečná zařízení pro využívání odpadu na svém území.

*Článek 17***Kontrola nebezpečného odpadu**

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění výsledovatelności jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.

*Článek 18***Zákaz směšování nebezpečných odpadů**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nebezpečný odpad nebude směšován, a to ani s dalšími druhy nebezpečných odpadů, ani s jinými odpady, látkami nebo materiály. Směšování zahrnuje ředění nebezpečných látek.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:

- a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 23;
- b) směšování je v souladu s ustanoveními článku 13 a nezvýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a
- c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

3. S výhradou kritérií technické a ekonomické proveditelnosti se v případě, že byly v rozporu s odstavcem 1 nebezpečné odpady smíchány, provede třídění, je-li to možné a nezbytné, za účelem splnění podmínek uvedených v článku 13.

*Článek 19***Označování nebezpečných odpadů**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že během sběru, přepravy a dočasného uskladnění budou nebezpečné odpady zabaleny a označeny v souladu s platnými mezinárodními normami a normami Společenství.

▼B

2. Kdykoliv je nebezpečný odpad přepravován v rámci členského státu, musí být opatřen identifikačním dokladem, který může být v elektronické podobě, obsahujícím příslušné údaje podle přílohy IB nařízení (ES) č. 1013/2006.

*Článek 20***Nebezpečný odpad pocházející z domácností**

Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.

Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé části nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.

*Článek 21***Odpadní oleje**

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vztahující se k nakládání s nebezpečnými odpady uvedené v člancích 18 a 19, členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby

- a) sběr odpadních olejů probíhal, pokud je to technicky proveditelné, odděleně;
- b) odpadní oleje byly zpracovány v souladu s články 4 a 13;
- c) pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, odpadní oleje odlišných vlastností se nesměšovaly a odpadní oleje se nesměšovaly s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud směšování znemožňuje jejich zpracování.

2. Pro účely odděleného sběru odpadních olejů a jejich náležitého zpracování mohou členské státy v souladu s podmínkami stanovenými na vnitrostátní úrovni použít dodatečná opatření, jako jsou technické požadavky, odpovědnost původce, ekonomické nástroje nebo dobrovolné dohody.

3. Pokud se na odpadní oleje v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahují požadavky na regeneraci, mohou členské státy stanovit, že se tyto odpadní oleje regenerují, pokud je to technicky proveditelné, a, použijí-li se články 11 nebo 12 nařízení (ES) č. 1013/2006, zakázat přeshraniční přepravu odpadních olejů ze svého území do zařízení pro spalování nebo spoluspalování s cílem upřednostnit regeneraci odpadních olejů.

*Článek 22***Biologický odpad**

Členské státy přijmou v případě potřeby a v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem podpořit:

- a) oddělený sběr biologického odpadu za účelem kompostování a anaerobní digesce odpadu;
- b) zpracování biologického odpadu způsobem, který splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí;
- c) používání materiálů bezpečných z hlediska životního prostředí pocházejících z biologického odpadu.

▼B

Komise provede posouzení nakládání s biologickým odpadem za účelem případného předložení návrhu. V posouzení se přezkoumá možnost stanovit minimální požadavky na nakládání s biologickým odpadem, jakož i jakostní kritéria pro kompostování a rozklad biologického odpadu, aby byla zaručena vysoká úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

KAPITOLA IV

POVOLENÍ A REGISTRACE*Článek 23***Vydávání povolení**

1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.

Tato povolení stanoví přinejmenším:

- a) druhy a množství odpadů, které je možné zpracovávat;
 - b) technické a jiné požadavky týkající se dotyčného místa, a to pro každý druh povolené činnosti;
 - c) bezpečnostní a preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
 - d) postup, jenž je třeba použít pro každý druh činnosti;
 - e) nezbytné činnosti v oblasti sledování a kontroly;
 - f) nezbytná ustanovení o ukončení provozu a následné péči.
2. Povolení mohou být udělována na určité období a lze je obnovovat.
3. Pokud se příslušný orgán domnívá, že předpokládaný postup zpracování odpadu je z hlediska ochrany životního prostředí nepřijatelný, zejména pokud není v souladu s článkem 13, odmítne povolení vydat.
4. Podmínkou vydání povolení ke spalování nebo spoluspalování s energetickým využitím je, že energetické využití probíhá s vysokým stupněm energetické účinnosti.
5. Pokud jsou splněny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena s povolením vyžadovaným podle odstavce 1 v povolení jediné, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele nebo příslušného orgánu.

*Článek 24***Výjimky z povinnosti získat povolení**

Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 23 odst. 1 za tyto činnosti:

▼B

- a) odstraňování jejich vlastních nikoliv nebezpečných odpadů v místě původu; nebo
- b) využívání odpadů.

*Článek 25***Podmínky pro udělování výjimek**

1. Pokud členský stát hodlá povolit výjimku v souladu s článkem 24, stanoví ohledně každého druhu činnosti obecná pravidla určující druhy a množství odpadů, na které se výjimka vztahuje, a použitý způsob jejich zpracování.

Tato pravidla jsou navržena tak, aby zajistila zpracování odpadu v souladu s článkem 13. V případě odstraňování odpadů uvedeného v čl. 24 písm. a) by měla uvedená pravidla zohlednit nejlepší dostupné techniky.

2. Vedle obecných pravidel podle odstavce 1 členské státy stanoví konkrétní podmínky pro udělování výjimek v případě nebezpečných odpadů, včetně druhů činnosti, jakož i další nezbytné podmínky pro provádění různých způsobů využití odpadu, a případně limitní hodnoty obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitní hodnoty emisí.

3. Členské státy informují Komisi o všeobecných pravidlech stanovených v souladu s odstavci 1 a 2.

*Článek 26***Registrace**

Pokud se na následující subjekty nevztahuje povinnost získat povolení, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vedl rejstřík:

- a) zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů;
- b) obchodníků nebo zprostředkovatelů; a
- c) zařízení nebo podniků, na něž se vztahují výjimky z povinnosti získat povolení podle článku 24.

Pokud je to možné, využijí se pro tento postup registrace existující záznamy vedené příslušným orgánem, aby se snížila administrativní zátěž.

*Článek 27***Minimální normy**

1. Lze přijmout minimální technické normy pro činnosti zpracování, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

2. Tyto minimální normy se týkají pouze těch činností zpracování odpadu, na které se nevztahuje směrnice 96/61/ES nebo které nejsou vhodné pro oblast působnosti uvedené směrnice.

▼B

3. Tyto minimální normy:

- a) jsou zaměřeny na hlavní vlivy činnosti zpracování odpadu na životní prostředí,
- b) zajišťují, aby byl odpad zpracováván v souladu s článkem 13,
- c) zohledňují nejlepší dostupné techniky a
- d) případně zahrnují prvky týkající se kvality zpracování a požadavků na zpracování.

4. Minimální normy pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), se přijmou v případě, že je prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu, včetně prvků týkajících se odborné způsobilosti subjektů zajišťujících sběr, přepravců, obchodníků či zprostředkovatelů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

KAPITOLA V

PLÁNY A PROGRAMY

Článek 28

Plány pro nakládání s odpady

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 4, 13 a 16 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.

Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.

2. Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit environmentálně šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

3. Plány pro nakládání s odpady v případě potřeby a při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahují alespoň:

- a) druh, množství a zdroj vzniklého odpadu na daném území, odpad, jenž by mohl být přepravován z vnitrostátního území nebo na něj, a posouzení vývoje toků odpadů v budoucnosti;
- b) stávající systémy sběru odpadů a důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů nebo toků odpadů, kterými se zabývají konkrétní právní předpisy Společenství;

▼B

- c) posouzení potřeby nových systémů sběru, uzavření stávajících zařízení pro odpady, další infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 16 a v případě potřeby s tím spojených investic;
- d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;
- e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;

4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahovat:

- a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady;
- b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu;
- c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů;
- d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich sanaci.

5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES a se strategií pro provádění omezení biologicky rozložitelných odpadů ukládaných na skládku podle článku 5 směrnice 1999/31/ES.

Článek 29

Programy předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy vypracují v souladu s články 1 a 4 programy předcházení vzniku odpadů nejpozději do 12. prosince 2013.

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady stanovených v článku 28 nebo případně součástí jiných programů politiky v oblasti životního prostředí nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z takových programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných programů, stanoví se jasně opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. V programech stanovených v odstavci 1 se uvádějí cíle předcházení vzniku odpadů. Členské státy popíší stávající opatření k předcházení a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných náležitých opatření.

Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.

▼B

3. Členské státy určí vhodná konkrétní kvalitativní a kvantitativní kritéria pro opatření k předcházení vzniku odpadů přijatá za účelem sledování a posouzení pokroku, jehož bylo jejich prostřednictvím dosaženo, a mohou určit konkrétní kvalitativní nebo kvantitativní cíle a ukazatele, jiné než uvedené v odstavci 4, za stejným účelem.

4. Ukazatele pro opatření k předcházení vzniku odpadů mohou být přijaty regulačním postupem podle čl. 39 odst. 3.

5. Komise vytvoří systém pro výměnu informací o osvědčených postupech týkajících se předcházení vzniku odpadů a vypracuje pokyny s cílem pomoci členským státům při přípravě programů.

*Článek 30***Hodnocení a přezkum plánů a programů**

1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.

2. Evropská agentura pro životní prostředí se vyzývá, aby do své výroční zprávy zahrnula hodnocení pokroku při uskutečňování a provádění programů předcházení vzniku odpadů.

*Článek 31***Účast veřejnosti**

Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí ⁽¹⁾. Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.

*Článek 32***Spolupráce**

Členské státy náležitě spolupracují s ostatními dotýčenými členskými státy a s Komisí při sestavování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů v souladu s články 28 a 29.

*Článek 33***Informace předkládané Komisi**

1. Členské státy informují Komisi o plánech pro nakládání s odpady a programech předcházení vzniku odpadů uvedených v člancích 28 a 29, jakmile budou přijaty, nebo o jakýchkoli podstatných revizích těchto plánů a programů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

2. Formát pro oznámování informací o přijetí a podstatných revizích těchto plánů a programů se stanoví regulačním postupem podle čl. 39 odst. 3.

KAPITOLA VI

KONTROLY A ZÁZNAMY*Článek 34***Kontroly**

1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.

2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.

3. Členské státy mohou zohlednit registrace získané v rámci systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), zejména pokud jde o četnost a stupeň kontrol.

*Článek 35***Vedení záznamů**

1. Zařízení nebo podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečných odpadů a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o množství, povaze, původu odpadů a případně o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadů a na požádání tyto informace poskytují příslušným orgánům.

2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.

Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.

3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.

*Článek 36***Vymáhání a sankce**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi.

▼B

2. Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

*Článek 37***Podávání zpráv a přezkum**

1. Členské státy informují každé tři roky Komisi o provádění této směrnice, a to předložením zprávy za příslušný úsek předkládané v elektronické podobě. Tato zpráva rovněž obsahuje informace týkající se nakládání s odpadními oleji a dosaženého pokroku při provádění programů předcházení vzniku odpadů a, je-li to vhodné, rovněž informace ohledně opatření podle článku 8 o rozšířené odpovědnosti výrobce.

Zpráva je vypracována na základě dotazníku nebo osnovy vytvořených Komisí v souladu s postupem uvedeným v článku 6 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy a provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí ⁽¹⁾. Zpráva se Komisi předloží do devíti měsíců po ukončení tříletého období, kterého se zpráva týká.

2. Komise zašle dotazník nebo osnovu členským státům šest měsíců před začátkem období, kterého se zpráva o dotyčném úseku týká.

3. Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců po obdržení zpráv o dotyčném úseku z členských států podle odstavce 1.

4. V první zprávě, vypracované do 12. prosince 2014, Komise přezkoumá provádění směrnice, včetně ustanovení týkajících se energetické účinnosti, a případně předloží návrh na její revizi. Ve zprávě se posoudí stávající programy, cíle a ukazatele členských států v oblasti předcházení vzniku odpadů a přezkoumají se možnosti programů na úrovni Společenství, včetně systému odpovědnosti výrobce za určité druhy odpadů, cílů, ukazatelů a opatření vztahujících se k recyklaci, využití materiálu a energetickému využití, jež mohou účinněji přispět k plnění cílů stanovených v článcích 1 a 4.

*Článek 38***Výklad a přizpůsobení technickému pokroku**

1. Pro výklad definic využití a odstranění může Komise vypracovat pokyny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

▼B

V případě potřeby se upřesní použití vzorce pro zařízení pro spalování uvedeného v příloze II v položce R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů podle čl. 299 odst. 2 čtvrtého pododstavce Smlouvy a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu. Toto opatření, jehož účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímá regulačním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

2. Přílohy mohou být změněny s ohledem na vědeckotechnický pokrok. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

*Článek 39***Postup pro projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

*Článek 40***Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 12. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 41***Zrušení a přechodná ustanovení**

Směrnice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES se zrušují s účinkem od 12. prosince 2010.

▼B

Ode dne 12. prosince 2008 se však použijí tato ustanovení:

a) V článku 10 směrnice 75/439/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Referenční metodu měření prováděnou za účelem stanovení obsahu PCB/PCT v odpadních olejích stanoví Komise. Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (*).

(*) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

b) Směrnice 91/689/EHS se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pro účely této směrnice se ‚nebezpečnými odpady‘ rozumí:

- odpady označené za nebezpečné odpady a uvedené na seznamu stanoveném rozhodnutím Komise 2000/532/ES (*) na základě příloh I a II k tomuto rozhodnutí. Tyto odpady musí mít jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Tento seznam bere v úvahu původ a složení odpadu a v případě potřeby limitní hodnoty koncentrací. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (**).
- jakýkoliv další odpad, jenž podle posouzení členského státu vykazuje některou z vlastností uvedených v seznamu v příloze III. Takovéto případy budou oznámeny Komisi za účelem aktualizace seznamu. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

ii) článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Všechna opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému pokroku a pro úpravy seznamu odpadů uvedených v čl. 1 odst. 4, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice mimo jiné jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.“

▼B

c) Směrnice 2006/12/ES se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely odst. 1 písm. a) se použije rozhodnutí Komise 2000/532/ES (*), které uvádí seznam odpadu patřícího do kategorií uvedených v příloze I této směrnice. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3“

ii) článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.“

iii) V článku 18 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 42

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 43

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

PŘÍLOHA I

ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ

- D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)
- D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)
- D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)
- D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží nebo lagun apod.)
- D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)
- D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů
- D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna
- D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)
- D 10 Spalování na pevnině
- D 11 Spalování na moři (*)
- D 12 Trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů apod.)
- D 13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (**)
- D 14 Přebalení před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 13
- D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (***)

(*) Tento způsob je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami.

(**) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód D, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející odstranění, včetně předzpracování, jako například třídění, rozměňování, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování nebo oddělování před použitím některého ze způsobů označených D1 až D12.

(***) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

PŘÍLOHA II

ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ

- R 1 Použití především jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie (*)
- R 2 Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel
- R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)
- R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů
- R 5 Recyklace nebo zpětné získávání jiných anorganických materiálů (***)
- R 6 Regenerace kyselin nebo zásad
- R 7 Zpětné získávání složek či součástí používaných ke snižování znečištění
- R 8 Zpětné získávání součástí katalyzátorů
- R 9 Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů
- R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo ekologii
- R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 10
- R 12 Úprava odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 11 (****)
- R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (*****)

(*) Zahnuje zařízení pro spalování, která zpracovávají pevný komunální odpad, pouze pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo je vyšší než:

— 0,60 pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,

— 0,65 pro zařízení povolená po 31. prosinci 2008,

za použití následujícího vzorce:

$$\text{Energetická účinnost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

přičemž:

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí faktorem 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití faktorem 1,1 (GJ/rok)

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok)

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočtené s použitím výhřevnosti odpadů (GJ/rok)

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok)

0,97 je činitelem k započtení energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzařování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

(**) Zahnuje rovněž zplyňování a pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky.

(***) Zahnuje čištění půdy vedoucí k zpětnému získávání půdy a recyklaci anorganických stavebních materiálů.

(****) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód R, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející využití, včetně předzpracování, jako například demontáž, třídění, rozměňování, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování, přebalení, oddělování, míšení nebo směšování, před použitím některého ze způsobů označených R1 až R11.

(*****) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

PŘÍLOHA III

VLASTNOSTI ODPADŮ, KTERÉ JE ČINÍ NEBEZPEČNÝMI

- H1 „Výbušné“: látky a přípravky, které mohou vybuchovat účinkem plamene nebo které jsou citlivější vůči nárazům nebo tření než dinitrobenzen.
- H2 „Oxidující“: látky a přípravky, které ve styku s jinými látkami, zejména hořlavými, vyvolávají vysoce exotermické reakce.
- H3-A „Vysoce hořlavé“:
- látky a přípravky, které mají bod vzplanutí nižší než 21 °C (včetně extrémně hořlavých kapalin), nebo
 - látky a přípravky, které se mohou zahřívat a nakonec se vznítí ve styku se vzduchem při pokojové teplotě bez jakéhokoli použití energie, nebo
 - pevné látky a přípravky, které se mohou snadno vznítit po krátkém styku se zdrojem zapálení a které pokračují v hoření nebo vyhoří po jeho odstranění, nebo
 - plynné látky a přípravky, které jsou hořlavé na vzduchu za normálního tlaku, nebo
 - látky a přípravky, které ve styku s vodou nebo vlhkým vzduchem uvolňují vysoce hořlavé plyny v nebezpečných množstvích.
- H3-B „Hořlavé“: kapalně látky a přípravky, které mají bod vzplanutí rovný 21 °C nebo vyšší a nižší než 55 °C nebo rovný této teplotě.
- H4 „Dráždivé“: látky nebo přípravky, které nemají žíravé účinky a mohou při okamžitém, dlouhotrvajícím nebo opakovaném styku s kůží nebo sliznicí vyvolat jejich zánícení.
- H5 „Zdraví škodlivé“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží, mohou způsobit lehké poškození zdraví.
- H6 „Toxické“: látky a přípravky (včetně vysoce toxických látek a přípravků), které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit vážné, akutní nebo chronické poškození zdraví, a dokonce smrt.
- H7 „Karcinogenní“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit rakovinu nebo zvýšit její výskyt.
- H8 „Žíravé“: látky a přípravky, které při styku s živou tkání mohou tuto tkáň zničit.
- H9 „Infekční“: látky a přípravky obsahující životaschopné mikroorganismy nebo jejich toxiny, o nichž je známo nebo lze spolehlivě předpokládat, že způsobují onemocnění člověka nebo jiných živých organismů.
- H10 „Toxické pro reprodukci“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit nedědičné vrozené deformace nebo zvýšit jejich výskyt.
- H11 „Mutagenní“: látky a přípravky, které při vdechnutí, požití nebo průniku kůží mohou způsobit dědičné genetické vady nebo zvýšit jejich výskyt.
- H12 Odpady, které při styku s vodou, vzduchem nebo kyselinou uvolňují toxické nebo vysoce toxické plyny.
- H13 (*) „Senzibilizující“: látky a přípravky, které jsou schopné při vdechnutí nebo při průniku kůží vyvolat přecitlivělost, takže při další expozici dané látce nebo přípravku vzniknou charakteristické nepříznivé účinky;

(*) Pokud jsou k dispozici zkušební metody.

▼B

- H14 „Ekotoxický“: odpad, který představuje nebo může představovat bezprostřední nebo pozdější rizika pro jednu nebo více složek životního prostředí.
- H15 Odpad schopný uvolňovat po odstranění jinou látku, např. výluh, která má kteroukoli z vlastností uvedených výše.

Poznámky

1. Přiřazení nebezpečných vlastností „toxické“ (a „vysoce toxické“), „škodlivé“, „žíravé“, „dráždivé“, „karcinogenní“, „toxické pro reprodukci“, „mutagenní“ a „ekotoxické“ se provádí na základě kritérií uvedených v příloze VI směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽¹⁾.
2. V případě potřeby se použijí limitní hodnoty uvedené v přílohách II a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 99/45/EHS ze dne 31. května 1999 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků ⁽²⁾.

Zkušební metody

Metody, které mají být používány, jsou popsány v příloze V směrnice 67/548/EHS a v jiných příslušných dokumentech Evropského výboru pro normalizaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA IV

PŘÍKLADY OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU ODPADŮ PODLE ČLÁNKU 29

Opatření, která mohou ovlivnit rámcové podmínky týkající se vzniku odpadů

1. Používání plánovacích opatření nebo jiných ekonomických nástrojů na podporu účinného využívání zdrojů.
2. Podpora výzkumu a vývoje v oblasti dosahování čistších produktů a technologií spojených se vznikem menšího množství odpadů a šíření a využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje.
3. Vytvoření účinných a smysluplných ukazatelů environmentálních tlaků souvisejících se vznikem odpadů, které má přispět k předcházení vzniku odpadů na všech úrovních, od srovnávání produktů na úrovni Společenství přes činnost orgánů místní správy až po opatření na vnitrostátní úrovni.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi návrhu a výroby a distribuce

4. Podpora ekodesignu (systematické začleňování environmentálních aspektů do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu).
5. Poskytování informací o technikách předcházení vzniku odpadů s cílem usnadnit v průmyslu používání nejlepších dostupných technik.
6. Organizování školení na úrovni příslušných orgánů, zaměřených na zařazování požadavků týkajících se předcházení vzniku odpadů do povolení podle této směrnice a podle směrnice 96/61/ES.
7. Zavádění opatření k předcházení vzniku odpadů v zařízeních, která nespádají do oblasti působnosti směrnice 96/61/ES. Tato opatření by případně mohla zahrnovat posouzení nebo plány předcházení vzniku odpadů.
8. Využívání kampaní na zvýšení povědomí veřejnosti nebo ustanovení o finanční, rozhodovací nebo jiné podpoře podnikání. Tato opatření mohou být zvláště účinná v případě, kdy jsou zaměřena na potřeby malých a středních podniků a jsou jim přizpůsobena a kdy působí prostřednictvím stávajících sítí podniků.
9. Využívání dobrovolných dohod, panelů spotřebitelů a výrobců nebo odvětvových jednání k tomu, aby si příslušná hospodářská nebo průmyslová odvětví stanovila vlastní plány nebo cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů nebo upravovala nevhodné výroby či obaly.
10. Podpora důvěryhodných systémů řízení životního prostředí, včetně systému EMAS a normy ISO 14001.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi spotřeby a použití

11. Ekonomické nástroje, například pobídky k nákupům šetrným k životnímu prostředí, nebo zavedení povinných plateb spotřebitelů za danou část nebo prvek obalu, které by jinak byly poskytnuty bezplatně.
12. Využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací zaměřených na širokou veřejnost nebo zvláštní skupinu spotřebitelů.
13. Podpora důvěryhodných ekoznaček.
14. Dohody s výrobcí, například v oblasti využívání panelů pro výrobky podobných těm, které se pořádají v rámci integrovaných výrobních politik nebo s maloobchodníky o dostupnosti informací o předcházení vzniku odpadů a výrobků s menším dopadem na životní prostředí.

▼B

15. V rámci veřejných a podnikových výběrových řízení zařazení kritérií v oblasti životního prostředí a předcházení vzniku odpadů do výzev k podávání nabídek a do smluv, v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek v oblasti životního prostředí, kterou zveřejnila Komise dne 29. října 2004.
16. Podpora opětovného používání nebo oprav vhodných vyřazených výrobků nebo jejich složek, zejména prostřednictvím využívání vzdělávacích, ekonomických, logistických nebo jiných opatření, jako je například podpora nebo zřízení akreditovaných středisek pro opravy a opětovné použití a sítí zejména v hustě obydlených oblastech.

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 odst. 5
Čl. 1 odst. 1 písm. c)	Čl. 3 odst. 6
Čl. 1 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 odst. 9
Čl. 1 odst. 1 písm. e)	Čl. 3 odst. 19
Čl. 1 odst. 1 písm. f)	Čl. 3 odst. 15
Čl. 1 odst. 1 písm. g)	Čl. 3 odst. 10
Čl. 1 odst. 2	Článek 7
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)	Čl. 2 odst. 2) písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iii)	Čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iv)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod v)	Čl. 2 odst. 1 písm. e)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 4
Čl. 3 odst. 1	Článek 4
Čl. 4 odst. 1	Článek 13
Čl. 4 odst. 2	Čl. 36 odst. 1
Článek 5	Článek 16
Článek 6	—
Článek 7	Článek 28
Článek 8	Článek 15
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 23
Článek 11	Články 24 a 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 34
Článek 14	Článek 35
Článek 15	Článek 14

▼B

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Článek 16	Článek 37
Článek 17	Článek 38
Čl. 18 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
—	Čl. 39 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	—
Čl. 18 odst. 3	Čl. 39 odst. 3
Článek 19	Článek 40
Článek 20	—
Článek 21	Článek 42
Článek 22	Článek 43
Příloha I	—
Příloha IIA	Příloha I
Příloha IIB	Příloha II

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 3 odst. 18
Článek 2	Články 13 a 21
Čl. 3 odst. 1 a 2	—
Čl. 3 odst. 3	Článek 13
Článek 4	Článek 13
Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Články 26 a 34
Článek 6	Článek 23
Čl. 7 písm. a)	Článek 13
Čl. 7 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 3	—
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1	Článek 18

▼B

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 10 odst. 2	Článek 13
Čl. 10 odst. 3 a 4	—
Čl. 10 odst. 5	Články 19, 21, 25, 34 a 35
Článek 11	—
Článek 12	Článek 35
Čl. 13 odst. 1	Článek 34
Čl. 13 odst. 2	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	Článek 37
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—
Příloha I	—

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	—
Čl. 1 odst. 2	—
Čl. 1 odst. 3	—
Čl. 1 odst. 4	Čl. 3 odst. 2 a článek 7
Čl. 1 odst. 5	Článek 20
Čl. 2 odst. 1	Článek 23
Čl. 2 odst. 2 až 4	Článek 18
Článek 3	Články 24, 25 a 26
Čl. 4 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 4 odst. 2 a 3	Článek 35
Čl. 5 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 19 odst. 2
Článek 6	Článek 28

▼B

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Přílohy I a II	—
Příloha III	Příloha III